

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Andrei Zagoreanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, intervenienți
accesorii executorii judecătorești George Boțan și Vitalie Guțu

(constatarea faptului încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a
hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 17 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-267/26
NR. PIGD 2-24093104-01-2ra-27032026

Recursul vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, simplul dezacord al recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Sandu)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, S. Vișcu, E. Bolocan)

2 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 august 2024, Andrei Zagoreanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii executorii judecătorești George Boțan și Vitalie Guțu, solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3-1152/10 din 16 februarie 2010, a fost admisă cererea sa de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, acesta fiind obligat să îl asigure cu spațiu locativ. Hotărârea a devenit definitivă prin necontestare.

3. Prin încheierea din 9 aprilie 2010, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a primit spre executare documentul executoriu și a intentat procedura de executare, acordând Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău un termen de 15 zile pentru executarea cerințelor cuprinse în titlul executoriu.

4. Ulterior, procedura de executare a fost strămutată executorului judecătoresc Dumitru Manole, în baza actului de preluare a procedurii de executare nr. 031-33/11 din 2 septembrie 2011, iar la 1 septembrie 2020 aceasta a fost preluată de executorul judecătoresc George Boțan.

5. Reclamantul a susținut că, în pofida existenței mai multor hotărâri judecătorești irevocabile pronunțate în temeiul Legii nr. 87/2011, titlul executoriu continuă să rămână neexecutat, ceea ce determină încălcarea continuă a drepturilor sale recunoscute prin hotărârea judecătorească. Potrivit reclamantului, inacțiunea autorităților i-a cauzat atât un prejudiciu material, determinat de necesitatea închirierii unui spațiu locativ, cât și un prejudiciu moral, manifestat prin stres, tensiune și disconfort generate de neexecutarea îndelungată a hotărârii.

6. A invocat, de asemenea, lipsa unui remediu efectiv la nivel național, susținând că această situație contravine art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

7. Reclamantul a menționat că, prin hotărârile judecătorești pronunțate anterior, au fost acordate despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin neexecutarea hotărârii până la 31 iulie 2022. În prezenta cauză, acesta a solicitat repararea prejudiciului material și moral aferent perioadei 1 august 2022 – 31 iulie 2024, reprezentând 24 de luni de neexecutare.

8. Cu referire la prejudiciul material, reclamantul a susținut că lipsa spațiului locativ pe care autoritatea publică era obligată să i-l asigure l-a determinat să închirieze un apartament în municipiul Chișinău, suportând personal cheltuielile aferente.

9. Astfel, la 1 august 2022, reclamantul a încheiat un contract de locațiune a unui apartament cu două odăi, situat în municipiul xxxx, pentru o perioadă de 12 luni. Contractul a fost înregistrat la 2 august 2022 la Direcția Deservire Fiscală Rîșcani cu nr. 109452, plata lunară pentru chirie constituind 4 500 de lei, respectiv 54 000 de lei pentru perioada de 12 luni.

10. La 1 august 2023, reclamantul a încheiat un nou contract de locațiune pentru următoarele 12 luni, înregistrat la 2 august 2023 la Direcția Deservire Fiscală Rîșcani cu nr. 141029, plata lunară pentru chirie constituind 5 000 de lei, respectiv 60 000 de lei pentru perioada contractuală. Reclamantul a estimat prejudiciul material suportat în perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024 la suma totală de 114 000 de lei.

11. În susținerea cheltuielilor suportate, reclamantul a invocat recipisele eliberate și semnate de locator pentru plățile efectuate, precum și notele de plată Mpay privind achitarea impozitului aferent transmiterii în folosință a proprietății imobiliare.

12. Potrivit certificatului nr. 34/5-3095 din 13 august 2024, eliberat de Direcția finanțe a Inspectoratului General al Poliției, în perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024 nu a beneficiat de indemnizație pentru spațiu locativ în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 646 din 10 iulie 2018.

13. De asemenea, potrivit certificatului nr. 34/3-255rc din 13 august 2024, eliberat de Direcția managementul resurselor umane a Inspectoratului General al Poliției, reclamantul este angajat al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, iar conform certificatului nr. 34/9-5921 int. din 13 august 2024, în perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024 acesta nu a beneficiat de spațiu locativ de serviciu.

14. Cu referire la prejudiciul moral, reclamantul a susținut că mecanismul instituit prin Legea nr. 87/2011 nu constituie, în circumstanțele cauzei sale, un remediu efectiv și eficient, întrucât nu a determinat executarea hotărârii

judecătorești, fiind nevoit în mod repetat să se adreseze instanțelor pentru repararea consecințelor neexecutării.

15. A afirmat că neexecutarea îndelungată a hotărârii i-a provocat suferințe morale, stres și situații tensionate în familie, inclusiv din cauza necesității permanente de a identifica și achita un spațiu locativ, în condițiile în care are doi copii minori la întreținere.

16. Invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și Recomandarea nr. 6 a Curții Supreme de Justiție, precum și criteriile relevante pentru aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurilor – complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului, conduita autorităților și miza litigiului, reclamantul a apreciat că suma de 1 200 de euro, în echivalent în lei moldovenești, reprezintă o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat în perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024, corespunzătoare celor 24 de luni de neexecutare.

17. Reclamantul a solicitat constatarea încălcării drepturilor garantate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, ca urmare a neexecutării într-un termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-1152/10 din 16 februarie 2010, precum și încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a sumei de 114 000 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 1 200 de euro, în echivalent în lei moldovenești, cu titlu de prejudiciu moral, pentru perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

18. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 noiembrie 2024, acțiunea a fost admisă parțial. S-a constatat încălcarea drepturilor reclamantului Andrei Zagoreanu, garantate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, ca urmare a neexecutării în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 3-1152/10 din 16 februarie 2010, pentru perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024. S-a dispus încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului, a sumei de 114 000 de lei cu titlu de prejudiciu material, 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 200 de lei cu titlu de taxă de timbru. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral în cuantumul ce depășește suma acordată a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

19. La 2 decembrie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 noiembrie 2024, iar la 4 februarie 2025 a depus cererea de apel motivată, solicitând casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

20. Prin decizia din 17 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins, din lipsă de temeii, apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 noiembrie 2024.

21. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut ca fiind corectă și legală soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii depuse de Andrei Zagoreanu. În contextul pretențiilor înaintate, instanța de apel a menționat că Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 instituie un remediu intern eficient pentru apărarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

22. Instanța de apel a menționat că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie considerată parte integrantă a „procesului” în sensul art. 6 din Convenție (Hornsby împotriva Greciei, hotărârea din 19 martie 1997, § 40). În speță, instanța a constatat că neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2010 nu poate fi imputată lui Andrei Zagoreanu, acesta întreprinzând acțiunile necesare în vederea executării, în timp ce hotărârea a rămas neexecutată inclusiv în perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024. Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele Ministerului Justiției și a constatat încălcarea dreptului reclamantului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

23. În acest sens, instanța de apel a evidențiat că debitorul executării, Consiliul municipal Chișinău, nu a executat hotărârea judecătorească, iar autoritățile responsabile nu au întreprins acțiuni concrete și măsuri suficiente pentru asigurarea executării acesteia. Totodată, instanța a reținut că statul are obligația pozitivă de a organiza un sistem de executare a hotărârilor judecătorești efectiv atât în drept, cât și în practică și de a asigura executarea acestora fără întârzieri nejustificate.

24. Cu referire la repararea prejudiciului, instanța de apel a apreciat ca fiind legală și întemeiată soluția instanței de fond privind încasarea în beneficiul lui Andrei Zagoreanu a sumei de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, considerându-o proporțională cu durata încălcării, conduita autorităților și importanța cauzei pentru reclamant. De asemenea, instanța a menținut soluția privind încasarea sumei de 114 000 de lei cu titlu de prejudiciu material, reținând că cheltuielile suportate

pentru închirierea spațiului locativ în perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024 au fost confirmate prin probele administrate la dosar.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 27 martie 2026, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 17 septembrie 2025, solicitând casarea acesteia și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 noiembrie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

26. În motivarea recursului, a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea Legii nr. 87/2011 de către instanțele inferioare contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, iar hotărârile contestate se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

27. Recurentul a susținut că încasarea prejudiciului material de 114 000 de lei este neîntemeiată, întrucât hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2010 obligă Consiliul municipal Chișinău să asigure reclamantul și membrii familiei sale cu spațiu locativ, fără a-i recunoaște un drept de proprietate asupra unui bun imobil, astfel încât cheltuielile de locațiune nu pot fi puse în sarcina bugetului de stat.

28. De asemenea, a contestat despăgubirile acordate, invocând că reclamantul a beneficiat anterior de compensații pentru alte perioade de neexecutare a aceleiași hotărâri și că instanțele inferioare nu au constatat existența unor circumstanțe care să justifice angajarea răspunderii patrimoniale a statului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

30. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

31. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

32. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

33. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 17 septembrie 2025 (f.d. 97), iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 29 ianuarie 2026 (f.d. 106). Prin urmare, recursul declarat la 23 martie 2026 a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

35. În aprecierea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Completul de judecată îl califică ca fiind vădit neîntemeiat în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Recurentul a invocat drept temei art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea legii din hotărârile contestate este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și că instanțele inferioare ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil probele administrate. Totuși, recurentul nu indică în mod concret care probe ar fi fost denaturate, ignorate sau analizate eronat.

36. Analiza recursului relevă că acesta nu formulează critici de drept de natură să justifice casarea actelor judecătorești contestate, ci reia obiecții de fapt deja examinate și apreciate de instanța de apel. Astfel, Ministerul Justiției exprimă dezacordul față de soluția privind acordarea prejudiciului material și moral, fără a demonstra o eroare de drept în aplicarea Legii nr. 87/2011.

37. În virtutea art. 5 alin. (1) din Legea nr. 87/2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și cheltuielilor de judecată.

38. Pentru repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești, instanțele trebuie să aplice criteriile rezultate din art. 6 § 1 din Convenție și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului: complexitatea cauzei, comportamentul autorităților și al părților, eventualele întârzieri nejustificate, precum și miza litigiului pentru reclamant.

39. Sarcina de a proba prejudiciul moral nu incumbă reclamantului, evaluarea făcându-se individual, în funcție de circumstanțele cauzei și argumentele părților. La stabilirea cuantumului despăgubirii urmează a fi avute în vedere durata încălcării, conduita autorităților și importanța dreptului pentru reclamant.

40. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest principiu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât să aibă efect compensatoriu și să nu constituie nici o sumă excesivă, nici un venit nejustificat pentru persoana prejudiciată.

41. Instanța de apel și-a motivat decizia într-un mod complet și riguros, a stabilit corect circumstanțele de fapt relevante ale cauzei, a determinat în mod just natura raportului juridic litigios, a identificat și aplicat corect normele de drept incidente, iar cuantumul de 5 000 de lei acordat cu titlu de prejudiciu moral este proporțional și justificat în raport cu circumstanțele speței.

42. Totodată, suma de 114 000 de lei acordată cu titlu de prejudiciu material a fost justificată prin probe administrate, inclusiv contractele de locațiune și înscrisurile privind achitarea chiriei, precum și prin faptul că, în perioada 1 august 2022 – 31 iulie 2024, Andrei Zagoreanu nu a beneficiat de indemnizație pentru spațiu locativ și nici de spațiu locativ de serviciu.

43. Argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2010 nu recunoaște reclamantului un drept de proprietate, ci doar

dreptul la asigurarea cu spațiu locativ, nu este de natură să răstoarne concluziile instanțelor inferioare, întrucât prejudiciul material acordat reprezintă cheltuielile efectiv suportate pentru locațiunea spațiului locativ în perioada neexecutării hotărârii judecătorești.

44. Recurentul nu a combătut raționamentele instanței de apel prin argumente juridice concrete, formulând doar nemulțumiri față de soluția pronunțată și solicitând, în esență, o nouă apreciere a probelor. În absența unor critici pertinente care să încadreze recursul în limitele stricte ale art. 432 din Codul de procedură civilă, acesta urmează a fi considerat vădit neîntemeiat.

45. Din considerentele menționate, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se respinge ca fiind vădit neîntemeiată.

46. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 17 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat